

Концепція діяльності сучасних політичних рухів в Україні

За кілька минулих місяців в Україні було створено або проголошено наміри створення низки політичних рухів. Попри те, що в цілому всі вони декларують схожі цілі, жодних ознак об'єднавчих зусиль новостворені рухи не проявляють. З однієї сторони, це свідчить про наявність додаткової мети у ініціаторів їх створення, а з іншої – ілюструє традиційну українську ментальну рису – отаманщину, яка приводить до множення однотипних, відкрито або приховано ворогуючих між собою політичних об'єднань із членством щораз меншої чисельності. Так, в Україні зареєстровано майже триста політичних партій, що промовисто вказує на потенціал зростання кількості політичних рухів. Зазначимо, що **головування у політичному русі чисельністю в три особи, [надає його лідеру](#) однаковий статус із статусом лідера руху в сотні тисяч членів**. Це мотивує кожного українського політика до створення власного кишенькового політичного проекту і мало хто з них здатний подолати спокусу хоча б на короткий час відчутти себе повноцінним гетьманом.

За своєю політичною природою більшість новостворених українських рухів є прихильними до еволюційного шляху розвитку українського суспільства. Тому вони, в той чи інший спосіб, декларують боротьбу за зміну корупційної системи влади чи її перезавантаження з метою набуття Україною геополітичної суб'єктності та її прискореного розвитку внаслідок вивільнення внутрішньої соціальної енергії українського народу шляхом реалізації його творчого та інноваційного потенціалу у всіх сферах життєдіяльності. На практиці це означає зміну структури влади, перерозподіл та збалансування повноважень її органів, створення умов для формування і діяльності якісного громадянського суспільства, яке було б здатним контролювати владні органи усіх рівнів на всіх етапах її діяльності. Очевидно, що запровадження таких змін потребує їх законодавчого закріплення, що актуалізує одну з ключових задач усіх новостворених політичних рухів, навіть якщо вона не проголошується, – підготовку проектів змін до чинного законодавства, включаючи Конституцію України, їх обговорення та прийняття у легітимний спосіб.

В той же час, більшість рухів ставлять перед собою задачу створення Бачення України або її візії, образу, моделі, мети, стратегії розвитку, тощо, яке, на їх думку, мало б стати дороговказом у майбутнє і основою для роботи над проектами змін до чинного законодавства і Конституції України.

Разом з тим, у процесі своєї діяльності усі новостворені рухи декларують готовність до прямої дії - вони беруться виявляти та вирішувати найгостріші соціальні проблеми, в першу чергу – корупційні, які перманентно проявляються в українському суспільстві та потребують негайного втручання і які не вирішуються через небажання або функціональну неспроможність відповідних органів влади.

По замовчуванню, ще однією важливою метою більшості рухів є активація та об'єднання широких мас громадян для залучення їх до формування, узгодження та відстоювання власних політичних, економічних та соціально-культурних інтересів. Очевидно, що за деякий час найбільш активні члени новостворених рухів об'єднуються в нові чи увійдуть в існуючі політичні партії, основним завданням яких стане чи є вже зараз здобуття влади на виборах та подальша розстановка попередньо підготовлених управлінських кадрів на посади в різних органах влади всіх рівнів. У цьому контексті ще однією, вкрай важливою задачею руху є вироблення та засвоєння потенційними членами політичних партій нової організаційної культури, яка дозволить набути цим організаціям низку позитивних якостей і зробить їх дієздатними, ефективними та результативними суб'єктами організаціями, що стануть захищеними від зовнішнього управління.

Узагальнюючи, сформулюємо і представимо у порядку черговості реалізації три **основні задачі**, які ставить перед собою більшість новостворених українських політичних рухів:

1. Створення Бачення (візії, образу, моделі, мети, стратегії розвитку, тощо) України майбутнього та його деталізація в різних сферах та на різних рівнях життєдіяльності українського суспільства.

2. Виявлення проблем у різних сферах та на різних рівнях життєдіяльності українського суспільства; вироблення, узгодження, прийняття та реалізація власних підходів до їх вирішення.

3. Вироблення, обговорення та узгодження проектів змін до чинного законодавства включно із проектами змін до Конституції України з метою зміни корупційної системи влади; організація широкого громадського обговорення цих проектів та ініціювання законних процесів та механізмів їх прийняття.

Очевидно, що згадана вище мета рухів – активація та об'єднання громадян, досягається автоматично у процесі реалізації виділених нами трьох основних їхніх задач.

Далі ми представимо власну концепцію діяльності новостворених українських політичних рухів, яка, на нашу думку, забезпечить комплексне вирішення їхніх основних задач і стане передумовою налагодження між ними системної співпраці.

Розроблена нами концепція включає наступні компоненти: **основні задачі руху, що були сформульовані вище, вимоги до його діяльності, структуроване поле діяльності, організаційну структуру руху, методологію його діяльності, технологічний процес діяльності руху.**

Вимоги до діяльності руху

1. Діяльність має бути системною і циклічною для того, щоб рух діяв безперервно, ставлячи перед собою щоразу новіші та складніші задачі.
2. Результат діяльності руху має бути вимірний і легко піддаватися контролю.
3. Діяльність підрозділів руху має бути автономною, дискретною, точковою, незалежною від волі одного лідера; вона може спонтанно виникати у різних місцях, а її результати з плином часу мають поступово формувати цілісну мозаїку, у якій щоразу чіткіше проявлятимуться контури бажаного образу країни майбутнього.
4. Діяльність має легко мультиплікуватися по горизонталі – добре засвоюватися активістами руху та самочинно поширюватися на місцях та в регіонах без деформації своєї структури.
5. Діяльність має бути взаємопов'язаною по вертикалі – результати діяльності на місцях мають логічно завершуватися і узагальнюватися на обласному та центральному рівнях, а узагальнення в центрі та в областях мають упорядковувати зміст та впливати на перебіг низової діяльності.
6. Результати діяльності та сам її процес мають бути відкритими та прозорими, що стане умовою для співпраці всіх новостворених українських політичних рухів.
7. Діяльність має легко розділятися на складові з метою формування профільних, проектних та виконавчих груп по кожній з них.
8. Результати діяльності мають акумулюватися в уніфіковану, легкодоступну і відкриту єдину електронну базу даних, яка стане інформаційною основою для роботи новостворених осередків руху, а також фундаментом для нарощування його інтелектуального потенціалу.

9. Діяльність руху має бути різнорівневою та широкополосною – включати в себе низку циклічних технологічних процесів різної тривалості на місцевому, обласному та центральному рівнях, що охоплюють все її поле.

10. Результати діяльності мають стати основою для запровадження і поширення в Україні культури стратегічного планування та підготовки активістів рухів як компетентних фахівців у цій сфері.

Структуроване поле діяльності руху

Очевидно, що полем діяльності політичного руху мають стати всі сфери життєдіяльності українського суспільства. Його структурування, на нашу думку, слід здійснювати таким чином, щоб охопити і пов'язати всі сфери, напрямки та окремі вектори зовнішнього та внутрішнього середовищ життєдіяльності українського суспільства в горизонтальному та вертикальному вимірах із результатами реалізації всіх складових технологічного процесу діяльності руху.

З метою уніфікації форм і методів діяльності місцевих, обласних та центральних підрозділів політичного руху, структурування поля його діяльності здійснюється наступним чином (таблиця 1). Вся життєдіяльність українського суспільства розбивається на чотири сфери: управління (політико-правову сферу), економіки, інфраструктури та соціально-культурну сферу. Кожна з них деталізується шляхом виокремлення множини напрямків. Кожен із напрямків розбивається на низку векторів (в таблиці 1 вектори для спрощення подачі перелічено без виділення). Кількість напрямків на початку створення руху є обмеженою до трьох у кожній сфері. У процесі діяльності руху та у міру формуванню єдиної уніфікованої електронної бази даних, кількість напрямків може зростати, охоплюючи й ті з них, які відображають унікальні місцеві та регіональні особливості. ***Запропонована у таблиці 1 структура є відкритою для обговорення і внесення змін з метою її вдосконалення та оптимізації.***

Структуроване таким чином поле діяльності руху стане основою створення єдиної уніфікованої електронної бази даних, у якій акумулюватимуться результати роботи всіх його підрозділів. Вільний доступ до такої бази стане основою формування поля довіри між новоствореними політичними рухами, що обумовить їх співпрацю між собою та з політичними партіями, які візьмуться за узагальнення всього масиву даних та реалізацію вироблених рухами підходів до вирішення оперативних та стратегічних задач.

Структуроване поле діяльності руху впорядковується та урухомлюється законодавчим полем, яке задає «правила гри» у соціальній системі, робить її цілісною та динамічною. Для упорядкування законотворчої діяльності відповідних підрозділів руху правники мають сформувати структуру законодавчого поля, узгодивши її із структурою поля діяльності.

Єдина уніфікована електронна база даних має включати наступні сторінки для кожного населеного пункту, області та центру в рамках обраної структури поля діяльності руху та встановленої правниками структури законодавчого поля:

1. Сторінку для відображення послідовності результатів SWOT- аналізу.
2. Сторінку для відображення послідовності моделей майбутнього.
3. Сторінку для відображення послідовності виявлених поточних проблем і вироблених способів та результатів їх вирішення.
4. Сторінку для відображення послідовності результатів вироблення та обговорення змін до чинного законодавства і Конституції України згідно встановленої правниками структури законодавчого поля.

Таблиця 1.

1. Сфера управління (політико-правова сфера)

1.1. Місцевий рівень	1.2. Рівень областей	1.3. Рівень України
Х.Х.1. Напрямки життєдіяльності внутрішнього середовища		
1.1.1.1. Місцеві, обласні та центральні органи влади, розподіл повноважень та комунікація між ними.	1.2.1.1. Суб'єкти обласної влади, розподіл повноважень та комунікація між ними та місцевими і центральними органами влади.	1.3.1.1. Форма правління, розподіл повноважень та комунікація між центральними, обласними та місцевими органами влади.
1.1.1.2. Правоохоронні структури, їх підпорядкування та повноваження. Органи судочинства та спосіб їх формування. Злочинність в населеному пункті.	1.2.1.2. Силіві та правоохоронні структури, їх підпорядкування та повноваження. Органи судочинства в області та спосіб їх формування. Злочинність в області та її витоки.	1.3.1.2. Силіві та правоохоронні структури, їх підпорядкування та повноваження. Органи судочинства та спосіб їх формування. Система боротьби зі злочинністю в країні.
1.1.1.3. Як жителі населеного пункту можуть впливати на зміст рішень органів влади?	1.2.1.3. Інструменти волевиявлення жителів області, сфери їх використання та способи їх реалізації	1.3.1.3. Механізми забезпечення прав і свобод громадян, інструменти їх впливу на діяльність органів влади усіх рівнів.
Х.Х.2. Фактори зовнішнього середовища		
1.1.2.1. Зміна політиків та політичної системи в Україні.	1.2.2.1. Зміна політиків та політичної системи в Україні. Зміна міждержавних стосунків з країнами-	1.3.2.1. Зміна геополітичної ситуації. Зміна позиціонування України на світовій арені.

	сусідами області.	
1.1.2.2. Зміна законодавства, нормативних документів на національному та міжнародному рівнях.	1.2.2.2. Зміна законодавства, нормативних документів на національному та міжнародному рівнях.	1.3.2.2. Зміна законодавства, нормативних документів на міжнародному рівні.
1.1.2.3. Зміна очікувань і вимог груп інтересів у населеному пункті, області та в центрі.	1.2.2.3. Зміна очікувань і вимог груп інтересів в області та в центрі.	1.3.2.3. Зміна очікувань і вимог зовнішніх та внутрішніх груп інтересів.

2. Сфера економіки

2.1. Місцевий рівень	2.2. Рівень областей	2.3. Рівень України
Х.Х.1. Напрямки життєдіяльності внутрішнього середовища		
2.1.1.1. Бізнес-середовище, галузі та сфери економіки, кластери, ринки. Рівень монополізації.	2.2.1.1. Бізнес-середовище, галузі та сфери економіки, кластери, ринки. Рівень монополізації.	2.3.1.1. Мета економіки. Вплив держави і політики на економіку. Бізнес-середовище, галузі та сфери економіки, кластери, ринки. Рівень монополізації. Засади функціонування грошової системи. Засади функціонування податкової системи.
2.1.1.2. Природні ресурси, джерела енергії, екологія.	2.2.1.2. Природні ресурси, джерела енергії, екологія.	2.3.1.2. Природні ресурси, джерела енергії, екологія.
2.1.1.3. Трудові ресурси та їх кваліфікація, зайнятість.	2.2.1.3. Трудові ресурси та їх кваліфікація, зайнятість	2.3.1.3. Трудові ресурси та їх кваліфікація, зайнятість.
Х.Х.2. Фактори зовнішнього середовища		
2.1.2.1. Зміна економічних показників, факторів розвитку господарства, формування бюджетів.	2.2.2.1. Зміна економічних показників, факторів розвитку господарства, формування бюджетів.	2.3.2.1. Зміна економічних показників, факторів економічного розвитку, засад формування бюджетів.
2.1.2.2. Зміна технологій, джерел інформації, рівня захищеності, швидкостей її передачі та обробки.	2.2.2.2. Зміна технологій, джерел інформації, рівня захищеності, швидкостей її передачі та обробки.	2.3.2.2. Зміна технологій, джерел інформації, рівня її захищеності, швидкостей її передачі та обробки.
2.1.2.3. Зміна ціни на сировину, матеріали, обладнання, енергію, нерухоме майно, тощо.	2.2.2.3. Зміна ціни на сировину, матеріали, обладнання, енергію, нерухоме майно, тощо.	2.3.2.3. Зміна ціни на сировину, матеріали, обладнання, енергію, нерухоме майно, землю, тощо.

3. Сфера інфраструктури

3.1. Місцевий рівень	3.2. Рівень областей	3.3. Рівень України
Х.Х.1. Напрямки життєдіяльності внутрішнього середовища		
3.1.1.1. Архітектура, ландшафт, просторова структура (земельні ресурси та вільні ділянки).	3.2.1.1. Географічне розташування, архітектура, ландшафт, просторова структура (земельні ресурси та вільні ділянки).	3.3.1.1. Географічне розташування, ландшафт, просторова структура (земельні ресурси та вільні ділянки).
3.1.1.2. Транспорт, дороги, регіональна і глобальна комунікація.	3.2.1.2. Транспорт, дороги, обласна та глобальна комунікація.	3.3.1.2. Транспорт (всі види), дороги, регіональна і глобальна комунікація.

Електропостачання, газопостачання.	Системи електропостачання, газопостачання.	Системи електропостачання, газопроводи, нафтопроводи.
3.1.1.3. Житлова сфера, тепло- та енергозбереження. ЖК послуги, вивіз та переробка відходів життєдіяльності. Джерела питної води.	3.2.1.3. Житлова сфера, тепло- та енергозбереження. Житлово-комунальні послуги, вивіз та переробка відходів життєдіяльності, джерела питної води	3.3.1.3. Житлова сфера, тепло- та енергозбереження. ЖК послуги, вивіз та переробка відходів життєдіяльності. Джерела питної води.
Х.Х.2. Фактори зовнішнього середовища		
3.1.2.1. Зміни у просторовій структурі населених пунктів, їх ландшафті та технології будівництва.	3.2.2.1. Зміни у просторовій структурі області, її ландшафті, зміни у технологіях природокористування. Зміни у структурі міжобласних транспортних комунікацій	3.3.2.1. Зміни у просторовій структурі, ландшафті, зміни у технологіях природокористування. Зміни у структурі міжнародних транспортних комунікацій. Зміни транспортних технологій.
3.1.2.2. Зміни технологій енерго- та теплопостачання. Зміни у технологіях обслуговування ЖКХ	3.2.2.2. Зміни технологій енергопостачання. Зміни технологій будівництва і обслуговування новобудов.	3.3.2.2. Зміни технологій енергопостачання. Зміни технологій будівництва і обслуговування новобудов.
3.1.2.3. Зміна соціальних стандартів	3.2.2.3. Зміна соціальних стандартів	3.3.2.3. Зміна соціальних стандартів.

4. Соціально-культурна сфера

4.1. Місцевий рівень	4.2. Рівень областей	4.3. Рівень України
Х.Х.1. Напрямки життєдіяльності внутрішнього середовища		
4.1.1.1. Освіта і наука в місті. Медицина. Фізична культура і спорт. Пенсійне та соціальне забезпечення. Соціальна інфраструктура та її доступність.	4.2.1.1. Освіта і наука в області. Медицина. Фізична культура і спорт. Пенсійне та соціальне забезпечення. Соціальна інфраструктура та її доступність.	4.3.1.1. Освіта. Наука. Медицина. Фізична культура і спорт. Пенсійне та соціальне забезпечення. Соціальна інфраструктура.
4.1.1.2. Приватність, права і свободи жителів населеного пункту, їх здатність до самоорганізації.	4.2.1.2. Приватність, права і свободи жителів області, їх здатність до самоорганізації.	4.3.1.2. Приватність, права і свободи громадян, їх здатність до самоорганізації.
4.1.1.3. Культура і мистецтво у місті. Дозвілля, відпочинок. Форми і способи творчої самореалізації .	4.2.1.3. Культура і мистецтво в області. Дозвілля, відпочинок, форми і способи творчої самореалізації.	4.3.1.3. Культура і мистецтво. Дозвілля, відпочинок. форми і способи творчої самореалізації.
Х.Х.2. Фактори зовнішнього середовища		
4.1.2.1. Демографічні зміни та нові лінії розшарування спільноти населеного пункту.	4.2.2.1. Демографічні зміни та нові лінії розшарування жителів області.	4.3.2.1. Демографічні зміни та нові лінії розшарування суспільства.
4.1.2.2. Ціннісні, моральні та поведінкові зміни в жителів міста.	4.2.2.2. Ціннісні, моральні та поведінкові зміни в жителів області.	4.3.2.2. Ціннісні, моральні та поведінкові зміни у громадян.
4.1.2.3. Зміни інтересів, потреб і запитів жителів населеного пункту.	4.2.2.3. Зміни інтересів, потреб і запитів жителів області.	4.3.2.3. Зміни інтересів, потреб і запитів громадян.

Організаційна структура руху

Структура політичного руху, на нашу думку, має бути змінною і забезпечувати безконфліктну колективну роботу своїх підрозділів у складі великих груп членів організації та координацію їх діяльності. Нею може стати [динамічна мережа](#), яка упорядковує та утримує у безконфліктному стані взаємодію усіх своїх членів шляхом їх циклічної реструктуризації у малі групи різного функціонального призначення за певним алгоритмом, що забезпечує вироблення, узгодження і прийняття колективних рішень учасниками у позиціях «рівний з рівним», а виконання – у множині тимчасових ієрархічних проектних, виконавчих та процесних груп з їхніми керівниками на чолі.

Така організаційна структура дозволить подолати протиріччя між актуальною організаційною культурою ієрархічних організацій та мережевою організаційною культурою українців, що була закладена у нашу ментальну матрицю тривалим вічевим періодом. Вона забезпечить, з однієї сторони, ефективне опрацювання наростаючих обсягів вхідної інформації із зовнішнього та внутрішнього середовищ та вироблення адекватних їй рішень, а з іншої – ефективну скоординовану дію підрозділів та членів руху.

Пропонована організаційна структура дозволить залучати до діяльності місцевих та обласних організацій руху існуючі різнопланові громадські об'єднання. У такому випадку територіальні підрозділи руху стануть парасольковими структурами для цих об'єднань, які, в свою чергу, стануть виконавчими та проектними групами прямої дії даних підрозділів. Парасолькова організація руху надасть таким виконавчим та проектним групам можливість розміщувати інформацію про свою діяльність у єдиній уніфікованій електронній базі руху, що забезпечить її поширення та, відповідно, визнання результатів їх активності на всеукраїнському рівні. В той же час, активісти виконавчих та проектних груп долучатимуться до вирішення основних задач руху в рамках запропонованого нижче технологічного процесу його діяльності.

Методологія діяльності руху

Методологією діяльності руху, на нашу думку, має стати циклічне нормативне планування, яке полягає у вільному виборі засобів, завдань, цілей та ідеалів і є аналогом стратегічного планування в бізнесі. На відміну від бізнесу, [нормативне планування в політичному русі](#) має стати основною формою діяльності його підрозділів і здійснюватися усіма їх членами у спосіб, що дозволяє залучати до цього процесу будь-яку

кількість учасників – від кількох десятків до кількох сотень. На відміну від політичних партій, нормативне планування в підрозділах руху може здійснюватися у спрощеному вигляді за скороченою процедурою.

В рамках даної концепції діяльності руху його місцевим, обласним та центральним підрозділам пропонується здійснювати SWOT-аналіз відповідних населених пунктів, областей та країни, виробляти їх моделі майбутнього, виявляти поточні проблеми та виробляти способи їх вирішення, визначати пріоритети діяльності, створювати проектні групи та планувати їх діяльність, а також, на основі узагальнення набутого досвіду, виробляти і пропонувати зміни до загальнодержавних «правил гри» - законодавства і Конституції України.

Технологічний процес діяльності руху

Основні задачі руху, вимоги до його діяльності, структуроване поле діяльності, організаційна структура руху та методологія його діяльності є основою для розробки та реалізації технологічного процесу, який безпосередньо регламентує, впорядковує та координує діяльність всіх підрозділів руху.

Таким чином, технологічний процес діяльності руху є за своєю природою одним з видів [соціальних технологій](#), які, *«за місцем, котре вони займають в суспільстві, можна розглядати в чотирьох аспектах:*

- 1. Як соціальні інститути, тобто найбільш раціональні форми організації спільної діяльності людей.*
- 2. Як соціальні процеси, тобто цілеспрямовані зміни соціальних явищ в просторі і часі.*
- 3. Як соціально-перетворюючу діяльність, що спрямована на перетворення соціальних об'єктів зі сторони її суб'єктів.*
- 4. Як соціальні системи, тобто цілісні соціальні структурно-функціональні утворення».*

Такими чином, розроблений нами технологічний процес діяльності руху (таблиця 2), як і будь-яка соціальна технологія, *«поєднуючи в собі вказані чотири аспекти, являє собою своєрідний конгломерат даних сутностей, тобто він одночасно є і соціальним інститутом з його нормативною системою, і соціальним процесом, що послідовно протікає у кілька стадій, і соціально-перетворюючою діяльністю, що спрямована на заплановане перетворення соціальних об'єктів, явищ та процесів, і, на кінець, соціальною системою, яка володіє структурно-функціональною визначеністю».*

**Технологічний процес реалізації першої стратегічної задачі руху:
«Створення моделі України майбутнього»**

№	Процедури	Часові параметри
<i>Етап I</i>	<i>Створення ініціативної групи в областях. Підготовка і проведення установчих зборів обласних організацій руху.</i>	<i>Протягом 1 місяця.</i>
1	Ініціатори руху добирають активістів, поширюють інформацію та проводять установчі збори обласної організації руху, на яких формують список учасників та створюють обласну організаційну групу.	Тривалість 3 години.
2	Обласна організаційна група добирає актив в районах, організовує та проводить його навчання із проведення заходів на місцях за алгоритмом роботи динамічної мережі у відповідності до технології діяльності місцевих осередків руху; створює місцеві організаційні групи руху.	<i>До завершення побудови усіх районних організацій руху в області</i>
<i>Етап II.</i>	<i>На місцях, в т. ч. в обласному центрі проводяться загальні збори осередків із залученням місцевого активу.</i>	<i>Протягом 6 місяців.</i>
1	Створені організаційні групи на місцях, в області і в центрі розподіляють учасників у чотири профільні групи, за кожною з яких закріплена одна з виділених сфер життєдіяльності українського суспільства. Сама організаційна група складає, відповідно, п'ять профільну групу. По мірі зростання чисельності організації руху у профільних групах створюються підгрупи, за кожною з яких закріплюються відповідні напрямки і/або вектори життєдіяльності у даній сфері.	<i>Перед проведенням загальних зборів.</i>
2	Загальні збори в динамічній мережі здійснюють SWOT-аналіз за всіма напрямками у виділених сферах життєдіяльності українського суспільства.	Тривалість 3 години.
3	Спеціально створена проектна група відповідного рівня узагальнює та розміщує результати роботи зборів у єдиній універсальній електронній базі даних.	<i>Протягом 5 днів після проведення зборів.</i>
4	Загальні збори в динамічній мережі створюють моделі майбутнього за всіма напрямками у виділених сферах життєдіяльності українського суспільства.	Тривалість 3 години.
5	Спеціально створена проектна група відповідного рівня узагальнює та розміщує результати роботи зборів у єдиній універсальній електронній базі даних.	<i>Протягом 5 днів після проведення зборів.</i>
<i>Етап III</i>	<i>Після реалізації перших двох етапів у щонайменше третині районів, процедури 1-5 другого етапу реалізуються на рівні області.</i>	<i>Час проведення – не пізніше трьох місяців від дати проведення установчих зборів обласного осередку руху.</i>
<i>Етап IV</i>	<i>Після реалізації перших трьох етапів у щонайменше третині областей, процедури 1-5 другого етапу реалізуються на всеукраїнському з'їзді Руху.</i>	<i>Час проведення – не пізніше одного року від</i>

		<i>дати проведення установчого з'їзду руху.</i>
	Повторення повного циклу реалізації всіх етапів з метою оновлення і вдосконалення комплексної багаторівневої моделі майбутнього України. При реалізації кожного наступного циклу учасники місцевих та обласних осередків враховують напрацювання попереднього з'їзду руху.	<i>Період циклу – 1 рік.</i>

**Технологічний процес реалізації другої стратегічної задачі руху:
«Виявлення та вирішення поточних проблем у життєдіяльності суспільства»**

№	Процедури	Часові параметри
1	Профільні групи місцевих, обласних та центрального підрозділів руху у процесі своєї діяльності здійснюють моніторинг стану справ у закріплених за ними сферах, виявляють та класифікують наявні у них проблеми.	<i>Діють безперервно з моменту свого створення.</i>
2	Щомісячні загальні збори в динамічній мережі проводять обговорення результатів моніторингу та пошук вирішень виявлених проблем. За результатами обговорення збори утворюють відповідні проектні та виконавчі групи з відповідальними керівниками на чолі, за кожною з яких закріплюється відповідна проблема та завдання її вирішення.	<i>Проводяться щомісяця.</i>
3	Спеціально створена проектна група відповідного рівня вносить перелік класифікованих по сферах і напрямках проблем, а також напрацьовані способи, а пізніше – й результати їх вирішення в єдину універсальну електронну базу даних.	<i>Протягом 5 днів після проведення зборів.</i>
4	Проектні та виконавчі групи у процесі своєї діяльності та в міру можливостей здійснюють реалізацію вироблених рішень щодо закріплених за ними проблем і/або контроль за їх вирішенням.	<i>Між черговими зборами.</i>
5	Відповідні профільні групи на центральному рівні узагальнюють виявлені проблеми і вироблені на місцях та в областях способи їх вирішення.	<i>Діють безперервно з моменту свого створення.</i>
6	Загальні збори керівного органу в динамічній мережі виробляють та затверджують системні рішення цих проблем на державному рівні.	<i>Щомісяця на загальних зборах керівного органу.</i>
7	Координатори профільних груп центрального рівня розміщують затверджені зборами результати своєї роботи в єдиній універсальній електронній базі даних.	<i>Протягом 5 днів після проведення зборів.</i>
8	Відповідні профільні групи місцевих та обласних осередків у випадку потреби обговорюють вироблені центральним органом рішення, виробляють власну позицію щодо них, та виносять її на обговорення чергових загальних зборів в динамічній мережі.	<i>За потребою на щомісячних загальних зборах.</i>
9	Спеціально створена проектна група відповідного рівня розміщує затверджені загальними зборами рішення в єдиній універсальній електронній базі даних.	<i>Протягом 5 днів після проведення</i>

		<i>зборів.</i>
10	Відповідні профільні групи центрального органу узагальнюють затверджені зборами місцевих та обласних організацій руху рішення та, за потребою, корегують власні рішення.	<i>Між черговими зборами.</i>
11	Загальні збори керівного органу в динамічній мережі обговорюють та затверджують зміни до своїх попередніх рішень в разі внесення їх у порядок денний відповідними профільними групами.	<i>За потребою на щомісячних загальних зборах керівного органу.</i>
	Повторення взаємопов'язаних циклів процедур 1-4 і 5-11.	<i>Період циклів – 1 місяць.</i>

**Технологічний процес реалізації третьої стратегічної задачі руху:
«Вироблення, обговорення, узгодження та прийняття проектів змін
до законодавства і Конституції України»**

№	Процедури	Часові параметри
1	Загальні збори місцевих та обласних осередків руху у процесі своєї роботи в динамічній мережі в міру своїх кадрових можливостей створюють законотворчі проектні групи, які вироблятимуть проекти змін до законодавства та Конституції України, а також організуватимуть їх подальше обговорення.	<i>Діють безперервно з моменту свого створення.</i>
2	Законотворчі проектні групи у міру готовності представляють розроблені проекти змін законодавства та Конституції України на чергових загальних зборах місцевих та обласних осередків з метою їх обговорення та затвердження.	<i>За потребою на чергових щомісячних зборах.</i>
3	Спеціально створена проектна група відповідного рівня розміщує затверджені пропозиції в єдиній універсальній електронній базі даних.	<i>Протягом 5 днів після проведення зборів</i>
4	Законотворчі проектні групи центрального органу руху узагальнюють пропозиції місцевих та обласних законотворчих проектних груп у відповідних розділах встановленої правниками структури законодавчого поля та виробляють узгоджені проекти змін до законодавства та Конституції України і/або нові проекти відповідних законів.	<i>Діють безперервно з моменту свого створення.</i>
5	Чергові загальні збори центрального керівного органу в динамічній мережі за потреби обговорюють вироблені у такий спосіб проекти змін до законодавства в разі внесення їх у порядок денний відповідними профільними групами за поданням законодавчих проектних груп, обговорюють, узгоджують і затверджують їх.	<i>За потребою на щомісячних загальних зборах.</i>
6	Спеціально створена проектна група відповідного рівня розміщує затверджені пропозиції в єдиній універсальній електронній базі даних.	<i>Протягом 5 днів після проведення зборів</i>
7	Відповідні законотворчі проектні групи місцевих та регіональних осередків обговорюють затверджені центральним органом пропозиції змін до законодавства, виробляють власну позицію щодо них, та виносять її на обговорення чергових загальних зборів в динамічній мережі.	<i>За потребою на щомісячних загальних зборах.</i>
8	Спеціально створена проектна група відповідного рівня розміщує затверджені пропозиції в єдиній універсальній електронній базі даних.	<i>Протягом 5 днів після проведення зборів</i>
9	Законодавчі проектні групи центрального органу узагальнюють	<i>Між черговими</i>

	затверджені зборами місцевих та обласних організацій руху рішення та, за потребою, корегують власні рішення.	<i>зборами.</i>
10	Загальні збори керівного органу в динамічній мережі обговорюють, узгоджують та затверджують зміни до своїх попередніх рішень в разі внесення їх у порядок денний відповідними профільними групами за поданням законодавчих проектних груп.	<i>За потребою на щомісячних загальних зборах.</i>
	Повторення взаємопов'язаних циклів процедур 1-3 і 4-10.	<i>Період циклів встановлюється за потребою (ad hoc)</i>

Представлений у таблиці 2 технологічний процес складається з трьох послідовностей впорядкованих процедур, кожна з яких циклічно повторюється із власним періодом. Ці послідовності, хоча і представлені у таблиці як окремі процеси з метою їх кращого сприйняття, насправді є тісно взаємопов'язаними та складають цілісну систему діяльності руху.

Як видно із таблиці, суб'єктами руху, які виробляють і приймають рішення, є загальні збори його підрозділів на усіх рівнях, що відбуваються за [методикою групової роботи в динамічній мережі](#), яка забезпечує безконфліктну колективну роботу великих груп учасників (від 10 до кількох сотень осіб). Алгоритм роботи динамічної мережі дозволяє цілеспрямовано формувати та підтримувати позитивні соціально-психологічні відносини у внутрішньому середовищі руху, рівномірно розподіляти владу по всій його структурі, блокувати утворення внутрішніх груп впливу, які з часом, у відповідності до закону олігархізації Міхельса, концентрують у своїх руках абсолютну владу при невідворотній пасивації загалу.

З чого почати роботу на місцях?

Очевидно, що в ідеалі слід розпочинати діяльність місцевих підрозділів руху процедурами технологічного процесу реалізації першої задачі – створенням моделі майбутнього власного населеного пункту, а далі – переходити до процедур технологічного процесу реалізації другої задачі - моніторингу, виявлення і вирішення актуальних місцевих проблем у всіх сферах життєдіяльності власного населеного пункту. За деякий час, на базі набутого досвіду, можна буде розпочинати процедури третього технологічного процесу – створювати законотворчі проектні групи та працювати над проектами змін законодавства і Конституції України.

Проте, не завжди такий порядок розгортання місцевих підрозділів руху буде успішним – все залежатиме від рівня згуртованості, якості та вмотивованості середовищ, що стануть основою створення цих підрозділів, а також від наявності довіри між ними. Якщо середовища розрізнені та мають конфліктну передісторію, то краще розпочинати їх колективну діяльність процедурами технологічного процесу реалізації другої задачі, а потім, у міру формування поля довіри та зростання

згуртованості учасників таких підрозділів руху, переходити до процедур технологічних процесів вирішення першої і третьої задач.

У такому випадку перші загальні збори місцевого підрозділу руху в динамічній мережі мають встановити найбільш очевидні і актуальні проблеми у всіх сферах життєдіяльності населеного пункту, виробити, узгодити і затвердити способи їх вирішення, створити виконавчі та проектні групи, які будуть втілювати вироблені рішення, та розробити плани їх діяльності. **Запуск місцевого підрозділу руху може стати успішним лише у випадку, коли на наступних загальних зборах у такому ж складі не пізніше, ніж за місяць, керівники створених у запропонований спосіб виконавчих та проектних груп зроблять свої перші доповіді про хід виконання рішень, чим започаткують і утвердять нові групові правила та норми, що складуть основу нової організаційної культури руху.**

Зразок персонального протоколу роботи учасника першої профільної групи загальних зборів місцевого підрозділу руху, у відповідності до представленої у таблиці 1 структури поля його діяльності, матиме наступний вигляд (таблиця 3):

Таблиця 3.

Профільна група 1

Сфера УПРАВЛІННЯ

Перехресна група ___

Напрямки діяльності	Актуальні проблеми	Способи їх вирішення	Виконавчі та проектні групи
1.1.1.1. Місцеві, обласні та центральні органи влади, розподіл повноважень та комунікація між ними.			
1.1.1.2. Правоохоронні структури, їх підпорядкування та повноваження. Органи судочинства та спосіб їх формування. Злочинність в населеному пункті.			
1.1.1.3. Як жителі населеного пункту можуть впливати на зміст рішень органів влади?			

* * *

Запропонований технологічний процес діяльності руху на перший погляд видається складним та громіздким. Він виглядає таким через те, що його повноформатна реалізація у запропонованому вигляді передбачена на

момент виходу руху у робочий режим – після того, як він успішно впровадить обрані стратегії свого розгортання і у повній мірі проявить власний потенціал.

У цьому контексті найбільш складним завданням, на нашу думку, є зрушення справи з мертвої початкової точки, у якій ще немає повноцінних структурних підрозділів руху ні в центрі, ні на місцях; у якій ще не склалися відповідні групові правила та норми поведінки і не сформувалася його власна організаційна культура; у якій проявляється явище «безбілетництва» внаслідок відсутності поля довіри між членами та між місцевими, обласними і центральними його підрозділами; у якій ще мало хто з учасників може уявити цілісну картину функціонування змінної організаційної структури руху і, відповідно, його діяльності в рамках запропонованого технологічного процесу.

Зрушити справу з місця, вдихнути життя у рух, сформувати привабливі смисли зможуть лише його ініціатори - **лідери**, які володіють достатньою харизмою та політичною волею і **які здатні поступитися особистою абсолютною владою в організації задля реалізації її основних задач.**

Такі лідери, а також свідомо обрана ними організаційна структура, яка утримуватиме всіх учасників у позиціях взаємодії «рівний з рівним» на стадії вироблення рішень у підрозділах руху, приваблять в організацію компетентних **експертів, які зможуть отримати у ній вагome для них визнання в результаті реалізації свого творчого потенціалу задля досягнення загального блага.**

Проте одних лише лідерів та експертів недостатньо. Їх мають підтримати **підприємці малого і середнього бізнесу, які усвідомлюють всю складність ситуації, у якій опинилася країна і які готові вкласти власні ресурси і час у спільну справу, чітко розуміючи механізми витрат вкладених ними коштів і контролюючи їх обіг всередині організації.** Сукупного диверсифікованого і розподіленого по структурі ресурсу цих підприємців буде цілком достатньо для запуску і підтримки діяльності підрозділів руху, адже коштів на її організацію необхідно на один, чи, навіть, на два порядки менше, ніж на розкрутку його віртуального образу в українських засобах масової інформації, що контролюються олігархічними кланами.

Наявність перелічених груп серед ініціаторів руху та їхня ефективна співпраця обумовлять залучення до його діяльності широких мас громадських активістів, членів політичних партій, науковців, журналістів, вчителів, медиків, інженерів, службовців, робітників, селян – усіх тих, хто хоче зробити Україну сучасною, розвинутою, багатою і щасливою країною.

Разом з тим, представлений технологічний процес діяльності руху може стати об'єднавчою платформою для всіх існуючих рухів, громадських організацій та політичних партій в цілому чи для окремих їх підрозділів у центрі, в областях та на місцях. Вони разом чи окремо зможуть здійснювати цей технологічний процес та формувати окремі пазли мозаїки образу України майбутнього, вносячи результати своєї діяльності у єдину уніфіковану електронну базу даних, яка має бути завжди відкритою і доступною для всіх.

Нехай усім нам щастить!

[FB автора](#)